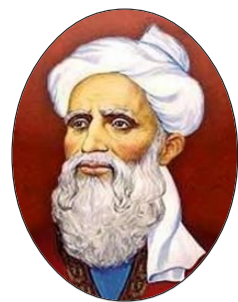

АНВОРИ ДОНИШ

E-mail: anvor.donish@kgu.tj **Наширияи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ***
www.anvor.tj **№9 (345) 22-юми декабри соли 2023, ҷумба (огози нашр: соли 1994)**

"АЗ ПЕШВО БИОМӮЗ ДАРСИ ВАТАНПАРАСТӢ"

Таҳти унвони мазкур санаи 11-уми декабри соли ҷорӣ дар Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ дар ҳошияи Симпозиуми байналмилалӣ "Бобоҷон Ғафуров-бузургтарин муҳаққиқ ва муаррифгари таърихи халқи тоҷик" бахшида ба 115-солагии академик Бобоҷон Ғафуров ва 29-солагии таъсиси Ҳизби Халқии Демократии Тоҷикистон таҳти унвони "Аз Пешво биомӯз дарси ватанпарастӣ" ҷамоиши илмӣ-назариявӣ баргузор гардид.

Дар ҷамоиш ректори донишгоҳ, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор Раҳмон Дилшод Сафарбек, муовини ректор ва ҳамчунин олимону муҳаққиқони дигар муассисаҳои таҳсилоти олии касбии кишвар, аз ҷумла доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор, директори Маркази исломшиносӣ дар назди Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон - Холиқзода Абдураҳим Ғаффор, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессори кафедраи ҳуқуқи судӣ ва назорати прокуратури факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон - Искандаров Зайниддин Ҳамидович, номзади илмҳои

ҳуқуқшиносӣ, дотсент, мудири кафедраи ҳуқуқи судӣ ва назорати прокуратури факултети ҳуқуқшиносии Донишгоҳи миллии Тоҷикистон - Маҳмудов Изатулло Тешаевич ва омӯзгорону донишҷӯёни донишгоҳ иштирок доштан.

Ҳозирин зимни суҳанрониҳо таъкид доштанд, ки "Тоҷикон" асарест, ки таърихи миллати тоҷикро аз замони қадимтарин то ибтидои асри ХХ дар бар мегирад ва дар заминаи маводи зиёди бостоншиносӣ, осори фаровони хаттии таърихиву адабӣ ва таҳқиқоти олимони маъруфи Шарқу Ғарб ба таври хеле муфассал таълиф шудааст.

Дар ин асари безавол ҷараёни ташаккули миллати тоҷик, рушди фарҳанги миллии ва ҳамзамон бо ин, лаҳзаҳои фоҷиабори ҳаёти мардуми мо ва қаҳрамоноҳои таърихи фарзандони ҷоннисори он возеҳу равшан ва бо истифода аз сарчашмаҳои муътамади таърихӣ баён гардидаанд.

Изҳор гардид, ки аҳамияти ин асар имрӯз, яъне дар шароити вусъати рӯзафзун пайдо намудани паҳлуҳои манфии раванди ҷаҳонишавӣ барои худшиносиву худогоҳии миллии мардум, хусусан наврасону ҷавонон

ва тавсеаи тафаккури таърихӣ онҳо торафт меафзояд. Имрӯз асари "Тоҷикон" ба китоби рӯйи-мизии ҳар фарди тоҷик мубаддал гардидааст. Воқеан ҳам, ин шоҳасари академик Бобоҷон Ғафуров таърихи чандинҳазорсолаи халқи тоҷик аст. Қаҳрамони Тоҷикистон, академик Бобоҷон Ғафуров дар навиштани китоби "Тоҷикон" заҳмати хеле зиёде кашидааст. Маҳз ҳамин китоб бузургии миллати тоҷикро бори дигар исбот намуд. Бобоҷон Ғафуров тамоми ҳаёт ва фаъолияти худро барои таҳқиқи анъанаҳои давлатдорӣ тоҷикон, гузаштаи чандинҳазорсолаи миллати тоҷик, мақом ва ҷойгоҳи таърихӣ тоҷикон дар илму адаб ва фарҳангу тамаддуни башарӣ сарф намудааст.

Зимнан маърузачиён аз иқдоми навбатии фарҳангии Пешвои муаззами миллат муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон доир ба нашри асари безаволи "Шоҳнома"-и Абулқосим Фирдавӣ ва ба ҳар оилаи мамлакат дастрас намудани он ёдрас шуда, онро барои огоҳии ҳарчи бештари мардум аз таърихи фарҳанг ва тамаддуни аҷдодон муҳим ва саривақтӣ донистанд.

СУҲАНРОНИ ДАР СИМПОЗИУМИ БАЙНАЛМИЛАЛӢ БА ИФТИХОРИ 115-СОЛАГИИ АКАДЕМИК Б. ҒАФУРОВ

БОБОҶОН ҒАФУРОВ-ХОДИМИ БАРҶАСТАИ СИЁСӢ...

ВОҶЕИЯТИ "ШОҲНОМА" ВА ҲАҚИҚАТИ ФИРДАВСӢ

СИЁСАТИ ҲУҚУҚӢ ЗИДДИКОРРУПСИОНӢ

БОБОҶОН ҒАҒУРОВ-ХОДИМИ БАҶҶАСТАИ СИЁСӢ

Бобоҷон Ғафуров фарзанди маҳбуби Ватан ва халқи худ аст ва бо итминони комил изҳор медорам, ки номи некаш то абад дар хотири наслҳои миллати куҳанбунёд, фарҳангӣ ва тамаддунсози тоҷик зинда хоҳад монд.
Эмомалӣ Раҳмон

Дар таърихи ташаккули ҳар як халқу миллат бузургоне ҳастанд, ки номи онҳо дар ҳаҷ давру замон аз хотираи мардум фаромӯш намешавад. Хушбахтона, чунин шахсиятҳо дар таърихи тамаддуни миллати тоҷик низ кам нестанд, ки онҳо ифтихори на танҳо миллати мо, балки боиси сарфарозии мардуми олам гардидаанд. Ин бузургон бо осори гаронбаҳо ва ғояҳои инсонпарварии худ дар инкишофи тамаддуни ҷаҳонӣ саҳми сазовор гузоштаанд. Ҳар як марҳилаи таърихи халқу тоҷик чунин шахсиятҳои барҷастаеро ба арсаи ҷаҳонӣ овардааст. Ҳар кадоми ин бузургон дар соҳаҳои гуногуни илму маърифат, сиёсат ва таърих, адабиёт ва санъат чеҳраи тобноке дошта, бо осори пурқимати худ машҳури ҷаҳон шудаанд.

Фарзанди фарзонаи миллат, ходими номдори давлатию сиёсӣ, Қаҳрамони Тоҷикистон Бобоҷон Ғафуров тамоми ҳаёт ва фаъолияти худро ба гирдоварӣ ва бузургдошти таърихи миллати тоҷик ва манзури ҷаҳонӣ гардонидани он сарф намудааст. Солҳои тӯлонӣ ӯ ба таҳқиқи таърихи тамаддуни мардуми Машриқзамин машғул буд. Ҷамзамон созмондихандаи моҳири соҳаҳои гуногуни илм, аз ҷумла, шарқшиносӣ буда, барҳақ, яке аз бунёдгузори илми муосири тоҷик ба ҳисоб меравад.

Солҳои 1926-1928 Б.Ғафуров таҳсили худро дар мактаби назди стансияи роҳи оҳани Хучанд идома дода, сипас фаъолияти меҳнатии худро оғоз менамояд. Дар синни 18 солагӣ ӯ қорманди фаъоли комсомол интиҳоб гардида, аввал, ба ҳайси мудири бюрои бачагон, сипас, ба сифати мудири шуъбаи маданияти комитети комсомол ноҳиявӣ кор кардааст. Охири соли 1928 бо роҳхати комсомол барои таҳсил дар курсҳои олии ҳуқуқшиносӣ ба шаҳри Самарқанд рафта, пас аз хатми он ба ихтиёри КМ ҶК (б) Тоҷикистон ба шаҳри Сталинобод фиристода мешавад. Аз моҳи январ соли 1930 мударра ӯ дар Комиссариати халқии адлия ба сифати ёрдамчи комиссар ва баъди чанде ба ҳайси мудири шуъбаи ин комиссариат кор кардааст.

Аз моҳи апрели соли 1930 қорманди ҷавон Бобоҷон Ғафуров бо тавсияи КМ ҶК (б) Тоҷикистон барои кор ба идораи рӯзномаи ҷумҳуриявӣ "Қизил Тоҷикистон" фиристода шуда, дар ин муассисаи идеологӣ ба ҳайси мудири шуъба ва ҷонишини муҳаррири ифои вазифа кардааст. Пас аз як сол (1931) истеъдоди баланди касбияшро ба на-

зар гирифта ӯро барои таҳсил ба Москва фиристоданд.

Солҳои 1931-1935 Бобоҷон Ғафуров дар Донишқадаи Умумии Тоҷикистон журналистика дар шаҳри Москва таҳсил намуда, дар он ҷо аз устодони варзида, ходими намоёни сиёсӣ-ву ҳизбӣ, рӯзноманигорони ботаҷриба ва бомаҳорат донишу малака андӯхтааст. Бобоҷон Ғафуров дар байни рӯзноманигорони тоҷик яке аз нахустин шахсонест, ки ҳанӯз миёни солҳои 30-юми асри XX дар пойтахти ИҶШС-шаҳри Москва маълумоти олии касбии рӯзноманигориро соҳиб гаштааст.

Истеъдоди муҳаққиқӣ ва қобилияти ҷӯяндагии Бобоҷон Ғафуровро ба инобат гирифта, КМ ҶК (б) Тоҷикистон соли 1941 ӯро барои баланд бардоштани савияи илмӣ ба Москва мефиристад. Дар муддати на чандон тӯлонӣ, аз моҳи сентябри соли 1940 то моҳи апрели соли 1941 ӯ дар аспирантураи институти таърихи Академияи Илмҳои ИҶШС таҳсил намуда, таҳти роҳбарии шарқшиноси намоёни Шӯравӣ, олимони исломшинос Е. А. Беляев дар мавзӯи "Таърихи мазҳаби исмоилия аз ибтидои асри XIX то оғози ҷанги ҷаҳонии империалистӣ" бо муваффақият рисолаи номзадӣ дифоъ кардааст.

Пас аз хатми аспирантура Б. Ғафуров моҳи март соли 1941 узви бюрои КМ ҶК (б) Тоҷикистон ва котиби КМ ҶК (б) Тоҷикистон оид ба ташвиқоти тарғибот ва аз моҳи майи соли 1945 котиби дуҷуми КМ ҶК (б) Тоҷикистон интиҳоб гардид. Саҳми Б. Ғафуров дар инкишофи илму фарҳанг, иқтисодиёт ва сунати давлатдорӣ тоҷикон басо арзанда аст. Мо ифтихор аз он дорем, ки академик Б. Ғафуров на танҳо дар тайёр намудани кадрҳои баландхатмос ба Донишгоҳи омӯзгорӣ қумрак расонидааст, балки солҳои 1939-1940 ҳамчун омӯзгор аз фанни таърихи халқҳои Иттиҳоди Ҷамоҳири Шӯравии Сотсиалистӣ дарс гуфтааст.

Бобоҷон Ғафуров солҳои 1946-1956 - котиби аввали Ҷизби Коммунистии ҶШС Тоҷикистонро ба ўҳда дошт, ки ин дар замони Шӯравӣ баландтарин мансаби ҳизбӣ давлатӣ ҳисоб меёфт.

Аз соли 1956 дар рӯзгори Бобоҷон Ғафуров марҳилаи нав оғоз мегардад. Олим фаъолияти тадқиқотӣ ва илмӣ-ташкilotчигии хешро қолибан ба шарқшиносии советӣ мебахшад.

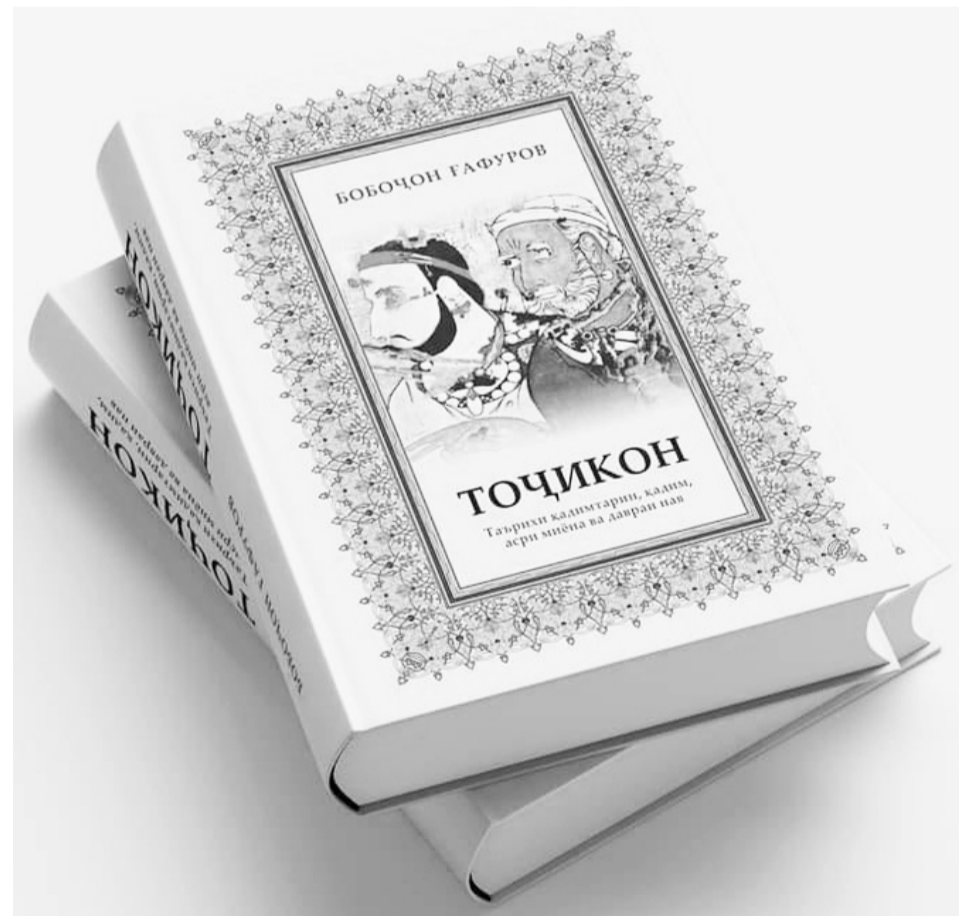
Дар миёнаи солҳои 50-ум дар таърихи шарқшиносии советӣ марҳилаи сифатан нав шуруъ гардид. Бо кумаки амалии ӯ гуруҳи муаллифон бори аввал таърихи халқу тоҷикро дар се

чилду панҷ китоб навишта, солҳои 1963-1965 дар нашриёти "Наука"-и Москва чоп намуданд. Академик Бобоҷон Ғафуров муаллифи қариб 400 асару мақолаҳо оид ба таърихи халқу тоҷик ва таърихи умумиҷаҳонӣ мебошад, ки дар нашрияҳои гуногуни дунё чоп шудаанд. Асарҳои ӯ бо забонҳои гуногун дар Дехлӣ, Берлин, Рим, Теҳрон, Пекин, Афина, Кобул, Париж, Қарочи ва ғ. бо теъдоди зиёд ба таъри расидаанд. Бо ташаббус ва зери таҳрири ӯ танҳо бо забони англисӣ қариб 30 асар дар мавзӯҳои муҳими таърихи мамлакатҳои Шарқ нашр гардидаанд. Дар байни осори вай китобҳои бисёрҷилдаи чун "Таърихи халқу тоҷик" ва "Тоҷикон" ҷо мегиранд, ки ба тоҷикӣ ва русӣ мунташир шудаанд. Аллома Бобоҷон Ғафуров барои навиштани шоҳасари худ "Тоҷикон" миқдори зиёда аз 2000 сарчашмаҳои дохилӣ ва хориҷӣ, монография, брошюра ва мақолаҳои илмиро самаранок истифода кардааст. Ин китоб дар баробари "Шоҳнома"-и А. Фирдавсӣ, "Таърихи Бухоро"-и Абӯбакри Наршахӣ, "Сиёсатнома"-и Низомулмулк чун шиносномаи халқу тоҷик барои асрҳои оянда хизмат менамояд.

Аз соли 1956 то охири умраш Ғафуров Б.Ғ. директори Институти шарқшиносии академияи фанҳои СССР буд. Тадқиқоти олим асосан дар се самт: омӯзиши таърих ва вазъияти ҳаракати миллӣ-озодихоҳии халқҳои Шарқ, таърихи халқҳои Шарқ ва, пеш аз ҳама, давраҳои қадим ва асри миёнагии он ҷараён ёфтааст. ӯ дар ин солҳо чандин мақола, маҷмуаҳо, ҳуҷҷату дастурҳои интишор намуд, ки ба масъалаҳои инқирози системаи мустамликадорӣ империализм ва ташаккули давлатҳои ҷавони мустақили Осие ва Африқо бахшида шудаанд. Ғафуров Б.Ғ. бо иштироки фаъолаш дар Конгресси 25-уми байналхалқии шарқшиносон (1960, Москва) ва бисёр дигар форумҳои байналхалқии шарқшиносон ҳамчун раиси Комитети советии оид ба лоиҳаи ЮНЕСКО - "Шарқ-Ғарб"

баст. Маҳз тадқиқи давраи Қӯшониён ба сифати муҳимтарин масъала дохил карда шуд ва дар асоси он Конференсияи байналхалқии ЮНЕСКО бахшида ба таърих ва маданияти Осиеи Марказӣ дар шаҳри Душанбе (сентябри соли 1968) баргузор гардид. Вай раиси конференсияи интиҳоб гардид ва дар мавзӯи "Давраи Қӯшониён ва тамаддуни ҷаҳон" маъруза кард. Ғафуров Б.Ғ. дар кори Конгресси 13-уми байналхалқии илмҳои таърих (1970, Москва) низ ҳиссаи калон гузошт. ӯ раиси Конференсияи 3-юми байналхалқӣ оид ба масъалаҳои таърихи нав ва наватрин, таърихи инкишофи маданияти мамлакатҳои Осиеи Марказӣ дар асрҳои XIX-XX интиҳоб шуд (1972, Ашқобод) ва дар он оид ба мавзӯи "Давраҳои асосии тараққиёти таърихи маданияти халқҳои Осиеи Марказӣ" маъруза кард. Ғафуров Б. муаллифи беш аз 300 асару мақолаҳои илмӣ ва илмию оммавист. Хизмати Ғафуров Б. дар соҳаи рӯзноманигорӣ низ хело калон аст. ӯ 17 сол муҳаррири маҷаллаи илмӣ ва иҷтимоию сиёсӣ "Азияи Африкаи сегодня" буд. Ғафуров Б. кори илмиро бо фаъолияти ҷамъиятии байналхалқӣ пайваст. ӯ Президенти Ассосиасияи байналхалқии омӯзиши маданияти Осиеи Марказӣ, раиси Комитети Шӯрои омӯзиши тамаддуни Осиеи Марказӣ, ноиби президенти Иттифоқи байналхалқии тадқиқот оид ба Шарқ ва Осие, раиси Комитети Шӯрои миллии Ассосиасияи илмии Уқёнуси Ором, раиси Комитети яқояи оид ба мукофоти ба номи Фирдавсӣ, раиси бунёди яқдили Осие ва Африқо ва бисёр дигар ташкilotҳои ҷамъиятӣ буд.

Ғафуров Б. аъзои фаҳрии ҷамъиятӣ шарқшиносии Полша, доктори фаҳрии Институти Олиарди Ҷиндустон, аъзои хориҷии Академияи илмҳо ва санъати Босния ва Герсоговинияи Югославия, аъзои фаҳрии ҷамъияти Осие дар Париж, аъзои Совети миллии Ҷиндустон оид ба алоқаҳои маданӣ интиҳоб шудааст. Ғафуров Б. вакили Совети Олии РСФСР Тоҷикистон (даъватҳои 1-

дар вусъат ёфтани равобити байналхалқии шарқшиносии советӣ ҳиссаи калон гузошт. Ғафуров Б.Ғ. аз соли 1967 барои амалӣ гардидани барномаи тадқиқотии ЮНЕСКО аз рӯи лоиҳаи Осиеи Марказӣ қиддан камар

3), депутати Совети Олии СССР (даъватҳои 2-7) буд. Дар анҷуманҳои XIX-XX КПСС аъзои КМ КПСС интиҳоб шудааст. ӯ бо шаш ордени Ленин, ордени Революсияи Октябр, байрақи Сурхи Меҳнатӣ Муғулистон, Мукофо-

ВА ОЛИМИ ТАВОНО

ти байналхалқии ба номи Чаво-ҳирлол Неҳрӯ ва соли 1997 дар қатори аввалинҳо бо ҳамроҳи сардафтери адабиёти муосири тоҷик Садриддин Айнӣ бо фармони Президенти кишвар муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон ба унвони Қаҳрамони Тоҷикистон сарфароз гардид.

Ба туфайли фаъолияти илмӣ-ҷамъиятии ӯ дар байни ҷумҳуриҳои Иттиҳоди Шӯравӣ ва, хусусан, мамлакатҳои Шарқ, муносибатҳои муътадил тичоратии фарҳангӣ ба амал омаданд. Академик Бобочон Ғафуров ягона олими тоҷик буд, ки ӯро чун сиёсатмадори варзида дар миқёси ҷаҳон, хусусан дар Шарқ, ҳуб мешинохтанд. Шоири машҳури Покистон Файз Аҳмад Файз соли 1978 қабри Ғафуровро зиёрат карда чунин гуфта буд: "Ин фарзанди бузурги тоҷик дар асл фарзанди бузургтарини Машриқзамин мебошад". Ҷамин тавр, натиҷаи асосии заҳматҳои бисёрсолаи академик Бобочон Ғафуров дар соҳаи илм дар он аст, ӯ исбот намуд, ки халқи тоҷик қадимтарин халқи ориёӣ мебошад, марди оқилу хирадманд дар ташаккули худшиносии мил-

лии халқи тоҷик саҳми худро гузошт.

Зиёда аз 20 соли (1956-1977) фаъолияти академик Бобочон Ғафуров чун сарвари Институти шарқшиносии Академияи Илмҳои ИҶШС, бе муболиға, солҳои корнамоии илмӣю ташкилотчиғии олим ҳисоб меёбанд. Маҳз дар ин давра шарқшиносӣ чун равияи ниҳоят муҳими илмии мамлакат доимо дар мадди назари роҳбарияти Иттиҳоди Шӯравӣ қарор дошт. Бо ташаббуси бевоситаи сарвари он, Институти бонуфустарин маркази таҳлили таърихи қадим, аср-ҳои миёна ва наву муосир ва раванди муборизаи миллӣ-озодихоҳии халқҳои Осиёву Африқо ба муқобили зулми мустамликавӣ табдил ёфт. Ба қалами ӯ асару мақолаҳои зиёде доир ба таърихи халқи тоҷик тааллуқ до-ранд, вале ду асари бевозели ӯ "Таърихи мухтасари халқи тоҷик" (соли 1947) ва "Тоҷикон" (солҳои 1972, 1983, 1985 такроран рӯи нашрро дидааст) дар таърихнигории тоҷик ҳамто надоранд.

Бобочон Ғафуров чун фарзанди баору номус ва дилсӯ-

зи миллат баробари фаъолияти ҳизбию сиёсӣ таърихи миллати моро офарид ва барои ҳамзабонону ҳаммиллатони худ дар олами таърих равзанае кушод. Шоҳасари аллома Бобочон Ғафуров - китоби бевозели "Тоҷикон", ки имрӯз китоби рӯимизии ҳар фарди худшинос мебошад, самараи меҳнати 30-солаи олим буда, соли 1972 дар шаҳри Москва бо забони русӣ нашр гардид.

Президенти Ҷумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон дар боби "Тоҷикон"-и Б. Ғафуров гуфтааст: "Асари "Тоҷикон" шӯълае буд, ки ба саҳифаҳои ториқи фаромушгаштаи таърихи миллати тоҷик равшанӣ андохта, падидаҳои худшиносӣ ва ифтихори миллатро такмил дод".

Асари бевозели Бобочон Ғафуров шоҳиди он аст, ки мо дар шахсияти муаллифи он донандаи барҷастаи таърих ва, инчунин, таърихи тамоми Осиёи Миёнаро мебинем, ки асарҳои то ба имрӯз хонандагон ва тадқиқотчиёнро ба худ ҷалб мекунад.

Абдуллоев МАҲМУД, доктори илмҳои таърих, профессори кафедраи таърихи халқи тоҷики Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи А. Рӯдакӣ, Исмонлов ЗАҒАР, ассистент

• Шеъри рӯз

Давлат Сафар

БА ИСТИҚБОЛИ ТАШАББУСИ
БЕНАЗИРИ ПЕШВОИ МУАЗЗАМИ МИЛЛАТ
МУХТАРАМ ЭМОМАЛӢ РАҲМОН ДАР БОБИ
НАШР ВА РАСОНИДАНИ ШОҲНОМА"-И ҲАКИМ
ФИРДАВСӢ БА ҲАР ХОНАДОН

Ба ҳафтад пушташ дуруду сипос,
Ба дарёниҳоду ба гавҳаршинос!

Дурудӣ Худои ҷаҳнофарин,
Фаровон ба номи чунин тахтшин.

Дуруд аз табори Какмарсшоҳ,
Ки бар тахтдорӣ кушодааст роҳ.

Ситоиши беҳад зи номи Ҳушанг,
Ки бар шиша бинҳод таҳдод санг.

Зи Ҷамшед бодо дурудӣ зиёд,
Ки аз Пири тӯсӣ фаро гашт ёд.

Сипос аз фаридуни аврангу роҳ,
Манӯҷеҳру Нӯзар, зи Ковусшоҳ.

Дуруду сано ҳам зи Афросиёб
Ба номи накӯи Ҷалолатмаоб.

Ҳумону Ҳумойю ҳумокнпараст,
Ки аз пушти Пирон гирифтанд даст,

Сипоси фаровон зи онон расид,
Чунин ҳотамиро, ки Ҳотам надид.

Аз ин баъд Рустам шиносанд, яқин,
Зи Сӯҳроб меҳраш алорағми кин.

Сиёвуш дигар сияҳ аз сафед,
Чудо карда, донанд кадом аст умед.

Дигар Ардашеру дигар Ардамеҳр,
Надоранд армон ба доми сипеҳр.

Зарандуд гардад ҳавои камар,
Нафас баркушояд аз он Золи Зар.

Зи Баҳрому Баҳман, зи Исфандиёр,
Дуруду ситоиш бувад беканор.

Гузаштам аз он раҳ, ки бе чангу дуд,
Расондам паёми диёри дуруд.

Аз иқдомҳои Ҷалолатмаоб,
Дили шаҳсаворон чи хуш хурд об.

Зи "Шаҳнома" омад садо инчунин:
Ки Ҳотам надорад ҷило бе нигин.

Ҷаммақдони миллат кафи дасти ЁСТ,
Дар куҷу ҷалолаш ба мо обурӯст!"

ВОҚЕИЯТИ "ШОҲНОМА" ВА ҲАҚИҚАТИ ФИРДАВСӢ

Ҷумъахон АЛИМИЙ – мудири кафедраи забоншиносӣ ва таърихи забони ДДК ба номи А. Рӯдакӣ, доктори илмҳои филологӣ, профессор, Корманди шонистан Тоҷикистон

Қаблан бояд мутазаккир шуд, ки Фирдавсӣ як мусалмони комил буд ва ҳамзамон миллату наҷодашро хеле ва хеле парастид менамуд. Сар то пойи "Шоҳнома" Ҳаким Фирдавсӣ консепсияи офаридаи Одам ва Оламро сирф бо така ба усулу асосҳои Қуръони Карим ба қалам дода, таъкиду эътироф ҳам кардааст. Мунтаҳо, исломӣ будану мӯъмину мусалмон будани Ҳаким Фирдавсӣ чунин муҳтавою маънӣ дошта наметавонад, ки ӯ саропо тамомии аъробро эътироф кунад ва тасхиру тасарруф кардани дигар миллияту наҷодҳоро тавассути сипоҳу силоҳ бардошт ва таҳаммул карда тавонад, чаро ки баъдан дар замонаҳои мухталифи садаҳои нахустӣ зуҳури Ислом кор то ҷое расида буд, ки аъроб даст аз тарғибу ташвиқи дини навини мубин бардошта, шурӯъ ба қатлу куштор ва нобуд сохта-

ни фарҳангу осору ёдгориҳои мардумони ғайриараб мезаданд, ки чунин рафтору кирдору пиндорҳо то ҷое, ки муталеъ ҳастем на дар ҳуди Китоби Муқаддас зикр гаштаасту на дар аҳодиси набавӣ. Инсонҳо ҳам гурӯҳ-гурӯҳ имон меоварданд, вале на ба зӯри сипоҳу силоҳ. Имон овардан бо қалбу шууру тафаккур дигар буду тавассути корбурди зӯри бозуву сипоҳу силоҳ дигар, ки онро на гумонам паёмбар мехосту на мӯътақидини солиму ӯ. То ҷое, ки воқиф ҳастем, Фирдавсӣ ҳатто яке аз идеологҳои асосии таълимоти "шуубия" (тибқи оёти Қуръон-ни Карим "шуубия") - ба

шиддат гирифта буду мардуми ғайриараб мавриди таҳқиру тавҳин қарор мегирифтанд, иддае аз мутафаккирини ғайриараб, хосатан ориёинаҷодону форсизабонон то метавонистанд ба субот мерасониданд, ки онҳо ҳам нисбати Худованду Қуръону Расули Акраму (С) аҳодису саҳобагон мӯътақиданд, вале фарҳангу маданияти иронитаборонро болотар аз аъроб мегузоштанд. Муслиму мӯъмин будан низ гумон намекунам, ки маънии "араб" буданро дошта бошад, чаро ки Уммавиён дар баробари "исломикунонӣ" ҳамчунин даст ба "арабкунонӣ"-и ақвоми дигар ҳам мезаданд, ки муҳолифат-

маънии мардуми "ғайриараб", "аҷамиён") аст, ки муҳолифат бо усулу шевоҳои ҳокимияти сиёсӣю фарҳангии арабҳоро доштанд, мунтаҳо чун таълимоти Қуръон баробарию бародарию талқин мекард ва шурӯъ аз замони уммавиён сиёсати хосаи арабкунонӣ

хоро ба бор оварда буд. Яке аз ин гуна ашхоси муҳолиф Ҳаким Фирдавсии Тӯсӣ буд. Дар ин самту соҳа Ҳаким Асадии Тӯсӣ низ достоне тахти унвони "Мунозираи арабу аҷам" таълиф карда, ки он аз

(Идомаи дар саҳифаи 4)

РУССКИЙ ЯЗЫК - СТЕРЖЕНЬ ФОРМИРОВАНИЯ ПОЛИЛИНГВАЛЬНОГО И ПОЛИКУЛЬТУРНОГО ОБРАЗОВАТЕЛЬНОГО

В условиях интенсивного развития международного сотрудничества и интеграции Республики Таджикистан в мировое сообщество растет потребность в специалистах, хорошо владеющих русским языком и способных продуктивно его использовать в реальных ситуациях повседневного и профессионального общения. В связи с этим важным становится принятия эффективных мер по дальнейшему совершенствованию форм и методов преподавания и русского языка как важного средства международного и межнационального общения.

Сегодня особенно важным среди многих правительственных законодательных документов, определяющих государственную политику в области языкового образования и подготовки высококвалифицированных кадров, являются программы "Совершенствование преподавания и изучения русского и английского языков в Республике Таджикистан" (2004-2014 гг.; 2015-2020 гг.; 2021-2030 гг.). Главная цель данных программ - это осуществление важных задач, среди которых особое место отводится совершенствованию процесса обучения, научно-методической разработке вопросов изучения русского языка, созданию полноценных государственных образовательных стандартов, учебных программ, планов, учебников нового поколения, учебных пособий.

Представленные программы сосредоточены на эффективную реализацию поставленных перед образовательными учреждениями целей и задач в плане практического усвоения русского языка, обеспечения межкультурной коммуникации, качества содержания обучения, способствующего созданию поликультурной и полилингвальной среды.

Как известно 18 декабря 2020 года на Совете глав государств стран - членов Содружества Независимых Государств было принято решение об объявлении в СНГ 2023 год Годом русского языка как языка межнационального общения. На заседании глав правительств Совета СНГ был утвержден план мероприятий Года русского языка на пространстве Содружества. План мероприятий был разработан во исполнение решения совета об объявлении в СНГ 2023 года Годом русского языка как языка межнационального общения. Документ содержит более 150 пунктов.

Русский язык в Таджикистане на протяжении многих лет выполняет роль межнационального общения. В качестве официального языка он является стержнем, формирующим полилингвальное и поликультурное об-

разовательное пространство в республике, фактором когнитивного и интеллектуального развития, обеспечивающим возможность школьников и молодежи в самореализации в условиях многонационального поликультурного государства.

Обучение на полилингвальной основе способствует совершенствованию общей языковой подготовки и владения родным и иностранными языками в специальных предметных целях, углублению предметной подготовки и расширению сферы межкультурного обучения и мотивации к изучению род-

Русский язык в Таджикистане на протяжении многих лет выполняет роль межнационального общения. В качестве официального языка он является стержнем, формирующим полилингвальное и поликультурное образовательное пространство в республике, фактором когнитивного и интеллектуального развития, обеспечивающим возможность школьников и молодежи в самореализации в условиях многонационального поликультурного государства.

ного и иностранного языков.

В условиях интенсивного развития международного сотрудничества и интеграции Республики Таджикистан в мировое сообщество растёт потребность в специалистах, хорошо владеющих русским языком и способных продуктивно его использовать в реальных ситуациях повседневного и профессионального общения. В связи с этим важным становится принятия эффективных мер по дальнейшему совершенствованию форм и методов преподавания и изучения русского языка как важного средства международного и межнационального общения. Принимаемые позитивные меры позволяют существенно расширить возможности практического использования и разработки современной методики преподавания, создания и совершенствования учебных материалов и комплексных технологических систем обучения, в том числе мультимедийных, а также способов самообразования и самообучения с учетом его индивидуализации.

В мире происходят глобальные общественно-политические и экономические перемены, усиливаются интеграционные процессы, расширяются межнациональные и международные контакты. В современных условиях возникает необходимость дальнейшего совершенствования преподавания и изучения русского языка в образова-

тельных учреждениях страны, учёта возрастающей роли межкультурной коммуникации, способствующей формированию толерантной культуры общения, а также укреплению связей между странами и народами. Каждый язык, в том числе и русский, отражает культурные реалии социума, где тот или иной язык функционирует, и при этом адекватно обслуживает его культуру. Усваивая русский язык, человек одновременно проникает в новую инациональную культуру, получает огромное духовное богатство, хранимое изучаемыми языками, те за-

питания при чтении литературных текстов могут решаться только в единстве с эстетическим воспитанием и образованием студентов, с учётом специфики литературы, как искусства слова. Используется интересный текстовый материал из произведений известных русских писателей.

Немаловажная роль при обучении русского языка играют учебники. Учебники и учебные пособия способствуют закреплению, совершенствованию и развитию языковых умений и навыков, связывают обучение со специализацией студентов.

Выпускники высшего учебного заведения должны быть высококвалифицированными, гуманными, социально зрелыми, творчески активными личностями.

Общезвестно, что в преподавании неродного (иностранного) языка важны и мотивы изучения, и методика, и талант преподавателя, и частота занятий. Ещё важнее - постичь условия, в которых происходит овладение языком. Основы обучения русскому языку в образовательных учреждениях нашей страны являются: качество условий образовательного процесса (кадровое, материальное, методическое); качество реализации образовательного процесса (его цели, содержание, формы и методы); качество его результатов (развитие билингвальной личности, стремление к высокой культуре общения и речеворечеству).

Знание русского языка поможет будущему специалисту овладеть навыками межкультурного общения, использовать современные информационные технологии, ориентироваться в потоке научно-инновационных достижений мировой и отечественной науки.

Файзуллоева ФИРУЗА, кандидат педагогических наук, доцент общегосударственной кафедры русского языка Кулябского государственного университета имени Абуабдуллох Рудаки

ЭЙ ВАТАН...

Эй Ватан, гар аз ту нолам, ҳар ду чашмам кур бод,
Рӯйи он фарде, ки менолад зи ту дар гӯр бод.
Ҳар, кӣ ободат кунад, чоначи фидои номи ӯ,
Чойи ӯ дар дидаи мо, хонааш пурнур бод.
Ҳар касе парварда шуд бо обу хоку дони ту,
Гар хиёнат пеша гирад, то абад носур бод.
Ҳар ки шод аст аз ҷафои миллату Модар - Ватан,
Ҷисми нопокаш пас аз мурдан хуроки мӯр бод.
Юсуфи мисрӣ, ки Канъонаш ҳамеомад ба ёд,
Ё раб, аз хоки Ватан касро нахоҳам дур бод.
Тоҷикистонро ба меҳнат мо тавоно мекунем,
Ҳар касе инро намехоҳад, танаш ранҷур бод.
Бо қабилҳои худ Фарезӣ ҳар кӣ бошад дар Ватан,
Кутти ӯ ширин зи шаҳди хонаи замбур бод.

Довуд Фарезӣ

ЭЪТИБОР НАДОРД

Дафтарчаи имтиҳоние, ки соли 2021 Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ ба донишҷӯи соли 4-уми факултети иқтисод ва идора Шамилаи Нусратулло (таҳсилоти рӯзона) додааст, бинобар сабаби гум шуданаш аз эътибор соқит доништа шавад.
XXXX

Дафтарчаи имтиҳоние, ки соли 2021 Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ ба донишҷӯи соли 4-уми факултети иқтисод ва идора Тураев Худоев (таҳсилоти фосилави) додааст, бинобар сабаби гум шуданаш аз эътибор соқит доништа шавад.
XXXX

Дафтарчаи имтиҳоние, ки соли 2019 Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ ба донишҷӯи соли 4-уми факултети химия биология Чалолзода Умеда (таҳсилоти фосилави) додааст бинобар сабаби гум шуданаш аз эътибор соқит доништа шавад.
XXXX

Дафтарчаи имтиҳоние, ки соли 2018 Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ ба донишҷӯи соли 5-уми факултети химия биология Аминаи Амроҳон (таҳсилоти рӯзона), додааст бинобар сабаби гум шуданаш аз эътибор соқит доништа шавад.
XXXX

Дафтарчаи имтиҳоние, ки соли 2017 Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ ба донишҷӯи соли 3-уми факултети тарбияи ҷисмонӣ ва омодагии дифои ҳарбӣ, Идимади Раҳмон (таҳсилоти рӯзона) додааст, бинобар сабаби гум шуданаш аз эътибор соқит доништа шавад.

НАҚШИ ВАСОИТИ АХБОРИ ОММА ДАР ТАЪМИНИ АМНИЯТИ ИТТИЛООТИИ ҚУМҲУРИИ ТОҶИКИСТОН

Манфиатҳои миллӣ тақозо мекунаманд, ки васоити ахбори омма ба сифати дастгоҳи тавоноии иттилоотӣ дар муҳорибаи таҳмили иттилоотӣ чун силсилаи бозғамҳои халқу давлат хизмат намоянд, ба ҳифзу оромиву суботи ҷомеа фаъолон мусоидат кунанд ва эътимоди мардумро ба фардои нек таҳким бахшанд. Дар робита ба ин санаи 10.11.2023 аз ҷониби факултети филологияи тоҷик ва журналистикаи Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ конференсияи ҷумҳуриявии илмӣ-назариявӣ дар мавзӯи "Нақши васоити ахбори омма дар таъмини амнияти иттилоотии Қумҳурии Тоҷикистон" баргузор гардид.

Пеш аз оғози конференсия дар даромадгоҳи биноии маъмурии донишгоҳ намоиши асарҳои Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Қумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон, дастовардҳои

ҳанги миллии тоҷикистониён мебошад. Матбуот ҳамчун инъикосгари манфиатҳои давлат, бояд воситае бошад байни ҷомеаи шахравандӣ ва ниҳодҳои иҷтимоии ҷомеа, чунки он ба ҳайси оинаи миллат дар баррасиву муаррифии тамоми паҳлуҳои ҳаёти ҷомеа нақши калидӣ дорад ва он қодир аст бо сухани созандаву саривақтӣ ва саҳеҳу нишонрас рисолати худро дар назди халқу ватан сарбандона иҷро намояд".

Сипас, Зиннатулло Исмоилзода, номзади илмҳои филологӣ, раиси Иттифоқи журналистони Тоҷикистон дар мавзӯи "Амнияти иттилоотӣ ва нақши ВАО: ҳақиқат ва қиёс", Носирҷон Маъмурзода, дотсент, сармуҳаррири рӯзномаи вилоятии "Хатлон" дар мавзӯи "Васоити ахбори оммаи маҳаллии Тоҷикистон дар шароити ҷаҳонишавӣ", Одинаева Марҳабо, дотсенти кафедраи журналистикаи Донишгоҳи

ҳайати профессорону омӯзгорон, унвонҷӯёну донишҷӯёни донишгоҳ ва факултет ба роҳ монда шуд.

Дар кори конфронс муовини ректор оид ба муносибатҳои байналмилалӣ, номзади илмҳои филологӣ, дотсент Шарофат Худойдодова, муовини ректор оид ба тарбия, номзади илмҳои педагогӣ, дотсент Сафарзода Мунир, раиси Иттифоқи журналистони Тоҷикистон, номзади илмҳои филологӣ Зиннатулло Исмоилзода, сармуҳаррири рӯзномаи "Хатлон"-и вилояти Хатлон, дотсент Носирҷон Маъмурзода, декани факултети филологияи тоҷик ва журналистика, дотсент Зулфияев Гадомад, мудири кафедраи журналистика, Алишер Абдулмаҷид ва ҳайати профессорону омӯзгорон ва унвонҷӯёну донишҷӯёни донишгоҳ иштирок намуданд.

Кори конфронс бо садо додани Суруди миллӣ оғоз гардид.

Муовини ректор оид ба муносибатҳои байналмилалӣ, дотсент Шарофат Худойдодова зимни сухани ифтитоҳии конфронс ҳайати меҳмоноро ба донишгоҳи хушомадед гуфта, ҳузурӣ онҳоро дар кори конфронс боиси шодиву сурур арзёбӣ намуд. Ҳамчунин таъкид доштанд, ки "Дар ҷомеаи демократӣ матбуот аз воситаҳои асосии таъсиррасонӣ ба афкори ҷомеа буда, нақши он баҳри расонидани иттилоотии воқеӣ, раванди демократикунонӣ ва ташаккули афкори ҷомеа хеле муҳим арзёбӣ мегардад. Дар раванди ҷаҳонишавӣ яке аз вазифаҳои асосии васоити ахбори омма ин баланд бардоштани худшиносии миллӣ ва ватандӯстӣ, дастгирӣ ва рушди анъанаҳои асил ва фар-

давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ дар мавзӯи "Чем больше практики, тем результативнее журналистское образование" маърузаҳо намуда, иброз доштанд, ки ҷанбаи созандагии воситаҳои ахбори омма дар он ифода меёбад, ки соҳаҳои гуногуни ҷомеаро ба ҳам оварда, онҳоро дар арсаи байналмилалӣ муаррифӣ менамояд. Инчунин имконияти фаровон дорад, ки дар самти ташаккули шахсиятҳои комилу созандаи ҷомеа нақши муҳим бозида, ҳамзамон ҳар як фардро алоҳида дар рӯҳияи ватандӯстӣ, посдории асолатҳои миллӣ ва меҳнатпарварӣ тарбия намояд.

Дар баҳши музокирот декани факултети филологияи тоҷик ва журналистика, номзади илмҳои филологӣ, дотсент Зулфияев Гадомад ба сухан баромада, маводи банаҳраи конфронсро, ки олимони соҳа дар 32 маърузаи ирсолнамудаи худ доир ба рушди журналистикаи ватанӣ ва нақши ВАО дар таъмини амнияти иттилоотӣ пешниҳодоти мушаххас манзур намудаанд, ҳамчун армуғон ба меҳмонон расониданд. Ҳамчунин аз тарафи сармуҳаррири рӯзномаи вилоятии "Хатлон", дотсент Носирҷон Маъмурзода чанде аз таълифот дар шакли маҷмӯа ва китоб барои китобхонаи донишгоҳ ва кафедраи факултет тақдим карда шуд.

Кори конфронс дар қисми дууми рӯз тибқи барнома дар ду бахш: "Амнияти иттилоотӣ ва ҳифзи манфиатҳои миллӣ" ва "Нақши ВАО дар рушди фарҳанги ҷомеаи иттилоотӣ" идома кард.

БАРГУЗОРИИ КОНФРОНСИ ҚУМҲУРИЯВӢ ДАР ДОНИШГОҲ

Бо мақсади дар амал татбиқ намудани сиёсати пешгирифтаи Ҳукумати Қумҳурии Тоҷикистон бо роҳбарии оқилонанаву хирадмандонаи Асосгузори сулҳу ваҳдати миллӣ-Пешвои миллат, Президенти Қумҳурии Тоҷикистон муҳтарам Эмомалӣ Раҳмон санаи 29 ноябри соли равон дар Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ конференсияи ҷумҳуриявии илмӣ-назариявӣ дар мавзӯи "Тарбияи идеявӣ - сиёсии ҷавонон омили муҳими мустаҳкам намудани арзишҳои миллӣ дар ҷомеаи демократӣ" баргузор гардид.

Дар конфронс ректори донишгоҳ, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор Раҳмон Дилшод Сафарбек, муовини ректор, олимону муҳаққиқон аз муассисаҳои таҳсилоти олии касбии кишвар ва устодону донишҷӯёни донишгоҳишироқ намуданд.

Ректори донишгоҳ, доктори илмҳои ҳуқуқшиносӣ, профессор Раҳмон Дилшод Сафарбек зимни ироаи сухани ифтитоҳӣ профессорону кормандони муассисаҳои таҳсилоти олии касбии кишварро ба донишгоҳ хайрамақдам гуфта, ҷиҳати иштирок ба онҳо изҳори сипосу миннатдорӣ баён намуда, таъкид доштанд, ки "Таваҷҷуҳ ва тадбирандешӣ дар самти тарбияи ватандӯстии ҷавонон аз мо масъулияти ҷиддиро талаб менамояд, зеро шароити кунунии ҷаҳони тағйирёбанда, ки ба ҷомеаи башарӣ таъсири манфии худро расонида истодааст, ҷавонон низ ҳамчун қисми осебпазир аз таъсири манфии ин раванд эмин буда наметавонанд. Аз ин рӯ, тамоми шоҳаҳои ҳокимият дар баробари он эҳсоси масъулият намуда, дар ин рост фаъолияти густурдаеро рӯйи кор гирифтаанд".

Зикри ин нукта муҳим ва саривақтӣ мебошад, ки тарбияи ватандӯстӣ руҳи асосии сиёсати Ҳукумати Қумҳурии Тоҷикистон буда, заминаҳои меъёрии ҳуқуқии худро ҳанӯз аз қабули Конститутсияи Қумҳурии Тоҷикистон (соли 1994) мегирад" Воқеан тарбияи

профессори кафедраи сиёсатшиносии Донишгоҳи давлатии Кӯлоб ба номи Абуабдуллоҳи Рӯдакӣ дар мавзӯи "Нақши муаллимони фанҳои ҷомеашиносӣ дар ташаккули тарбияи идеявӣ-сиёсии ҷавонон"; Саидзода Шуҳрат, номзади илмҳои сиёсӣ, дотсент, мудири кафедраи сиёсатшиносии Донишгоҳи давлатии ҳуқуқ, бизнес ва сиёсати Тоҷикистон дар мавзӯи "Ватандӯстӣ ва ифтихори миллии ҷавонон: роҳҳои ташаккул ва инкишофи он дар шароити Қумҳурии Тоҷикистон"; Исоев Собир, номзади илмҳои таърих, дотсент, муовини ректор оид ба илм ва инноватсияи Донишқадаи технология ва менеҷменти инноватсионӣ дар шаҳри Кӯлоб дар мавзӯи "Ташаккули тарбияи сиёсии ҷавонон омили таҳкими давлатдорӣ миллӣ" пешниҳод ва мавриди баррасӣ қарор гирифт.

Зимни ироаи маърузаҳо масъалаҳои муҳимми илмҳои иҷтимоӣ ва гуманитарӣ дар замони муосир, истиқлолият, демократия ва ҷавонон, ташаккули тарбияи идеявӣ - сиёсии ҷавонон, тарбияи ватандӯстӣ, ҳисси ифтихори миллӣ, худшиносӣ ва ҳудодоҳии хонандагон ва ҷавонон, ҳифзу ва ташаккули истиқлолият ва арзишҳои миллӣ дар ҷомеаи демократӣ, масъалаҳои ташаккули қорҳои идеологӣ ва сиёсӣ дар байни ҷавонон, нақши мақомоти ҳокимияти давлатӣ, иттифоқҳои ҷавонон, закон ва ВАО дар равнақи кори идеологӣ - сиёсӣ дар байни ҷавонон мавриди омӯзиш ва таҳқиқи доираи васеи олимони кишвар қарор дода шуд.

Конфронс кори худро баъд аз ҷаласаи ифтитоҳӣ тибқи барнома

идеявӣ-сиёсии ҷавонон ҳамчун омили муҳимми мустаҳкам намудани арзишҳои миллӣ дар ҷомеаи демократӣ яке аз масъалаҳои муҳимтарин ва мубрами ҷомеа ба шумор меравад.

Дар қисмати пленарии конфронс 5 маъруза аз ҷониби олимони донишгоҳ ва дигар муассисаҳои таҳсилоти олии касбии кишвар, аз ҷумла Назарзода Пиралӣ, доктори илмҳои сиёсӣ,

дар қисмати 2-юми рӯз дар ду бахш: Бахши I: Масъалаҳои ташаккули тарбияи идеявӣ-сиёсии ҷавонон дар замони муосир; Бахши II: Масъалаҳои ҳифзу ва ташаккули арзишҳои миллӣ дар ҷомеаи демократӣ ба роҳ монда, дар он зиёда аз 55 маъруза бо забонҳои тоҷикӣ ва русӣ дар шакли ҳузурӣ ва ғоибона (маҷозӣ) мавриди баррасӣ қарор дода шуд.

